

LIBRIS

We know
books

SHAUN USHER este scriitor britanic și deținătorul popularelor bloguri lettersofnote.com și listsofnote.com. Îi place să colecționeze scrisori vechi și cărți frumoase și își petrece timpul căutând corespondență și întocmind liste de lucruri pe care să le împărtășească cu ceilalți. În 2009, pasiunea sa pentru scrisori vechi s-a concretizat în lansarea website-ului lettersofnote.com, un muzeu online vizitat de peste o sută de milioane de ori. Aceste scrisori au fost publicate patru ani mai târziu, într-o serie tematică devenită în scurt timp bestseller.

Usher locuiește în Manchester împreună cu soția sa, Karina, și cei doi băieți ai lor.

În seria „Scrisori remarcabile”, la Curtea Veche Publishing, au mai apărut volumele *Spațiu*, *Război*, *Părinți*, *Mama*, *Părinți*, *Tata* și vor mai apărea volumele: *Artă*, *Iubire*, *Erotism*, *Pisici*.

scrisori
remarcabile

Muzică

compilație de

SHAUN USHER

Traducere din engleză de
CORNELIA FLOREA

CURTEA VECHE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Scrisori remarcabile : Muzică / compilație de Shaun Usher ;

trad. din engleză de Cornelia Florea, - București :

Curtea Veche Publishing, 2022

ISBN 978-606-44-1243-0

I. Usher, Shaun (antolog.)

II. Florea, Cornelia (trad.)

821.111

ISBN epub: 978-606-44-1257-7

Carte publicată și în ediție digitală

Redactori: Maria Petricu, Alina Rudeanu

Tehnoredactor: Chirachița Dogaru

Copertă: Gabi Toma

Coordonarea ediției: Ludovic-Ștefan Skultéty

CURTEA VECHÉ PUBLISHING

str. Aurel Vlaicu nr. 35, București, 020091

redacție: 0744 55 47 63

distribuție: 021 260 22 87, 021 222 25 36, 0744 36 97 21

fax: 021 223 16 88

redactie@curteaveche.ro

comenzi@curteaveche.ro

curteaveche.ro

SHAUN USHER

Letters of Note: Music

Copyright © Shaun Usher, 2020

Published by arrangement with Canongate Books Ltd,

14 High Street, Edinburgh EH1 1TE

All rights reserved.

© CURTEA VECHÉ PUBLISHING, 2022

pentru prezenta versiune în limba română

CUPRINS

INTRODUCERE	13
SCRISOAREA 01	
ÎL CHEAMĂ MICK JAGGER	
Keith Richards către mătușa Patty	20
SCRISOAREA 02	
MAI CĂ MI-A STAT INIMA ÎN LOC	
Helen Keller către Orchestra Simfonică	
din New York	28
SCRISOAREA 03	
MULȚUMESC ȘI SPER SĂ MURIȚI ÎN CHINURI	
Un fan Beatles către Nike, Inc.	35
SCRISOAREA 04	
SUNT ATÂT DE APROAPE DE TINE	
Leonard Cohen către Marianne Ihlen	40
SCRISOAREA 05	
MULȚUMESC!	
Dr. Mark Taubert către David Bowie	45
SCRISOAREA 06	
CEA MAI MARE BUCURIE MUZICALĂ	
PE CARE AM TRĂIT-OVREODATĂ	
Charles Baudelaire către Richard Wagner	60

SCRISOAREA 07

SUFĂR DE DOUĂ HANDICAPURI

Florence Price către Serge Koussevitzky 70

SCRISOAREA 08

UȘUREL, TINERE!

Charles Mingus către Miles Davis 76

SCRISOAREA 09

EU AM INVENTAT PUNKUL

Lester Bangs către revista *East Village Eye* 86

SCRISOAREA 10

COMPOZITORUL GOGOMANILOR

Erik Satie către Jean Poueigh 93

SCRISOAREA 11

AM ÎNVĂȚAT SĂ MĂ CONTROLEZ

Piotr Ilici Ceaikovski către Nadejda Filaretovna von Meck 98

SCRISOAREA 12

NU A FOST FURT, CI O DOVADĂ DE IUBIRE

John Lennon către Craig McGregor 105

SCRISOAREA 13

UN IMENS SUCCES

Lillian Nordica către tatăl ei 112

SCRISOAREA 14

VĂ MAI AMINTIȚI DE MINE?

Yo-Yo Ma către Leonard Bernstein 115

SCRISOAREA 15

SĂ AJUNGI PÂNĂ LA ESENȚA EI

Ludwig van Beethoven către Emilie H. 120

SCRISOAREA 16

NU-I SCRUI NICI MĂCAR MAMEI

Roger Taylor către revista *Rolling Stone* 126

SCRISOAREA 17

PE AIDA SEVA PUNE PRAFUL ÎN ARHIVE

Giuseppe Verdi, Prospero Bertani
și Giulio Ricordi 130

SCRISOAREA 18

AȘTEPT INSTRUCȚIUNI

Teo Macero către mai mulți angajați
de la Columbia Records 139

SCRISOAREA 19

SĂ NU PERMIȚI NIMĂNUI SĂ-ȚI SPUNĂ CINE EȘTI

Angélique Kidjo către fetele
din întreaga lume 142

SCRISOAREA 20

NU PE ACEEA, DOCTORE, NU ȚINE BINE RITMUL

Richard Strauss către Hans Diestel 148

SCRISOAREA 21

IMAGINEAZĂ-ȚI SCENA

Rik Mayall către Bob Geldof 157

SCRISOAREA 22

CINE ESTE CU ADEVĂRAT KAREN CARPENTER?

Kim Gordon către Karen Carpenter 164

SCRISOAREA 23

NEROZII

Harry S. Truman către Paul Hume 170

SCRISOAREA 24

CULOAREA STELELOR, A PIELII EI,
A IUBIRII LUI

Jon M. Chu către Coldplay 176

SCRISOAREA 25

ESTE UN VIRUS

Tom Waits către *The Nation* 183

SCRISOAREA 26

IARBA ESTE DE SORGINTE REGALĂ

Lee „Scratch” Perry către ministrul de Justiție
din Tokyo 190

SCRISOAREA 27

O ARMONIOASĂ OPERĂ DE ARTĂ

Adele aus der Ohe către Steinway & Sons 195

SCRISOAREA 28

TE ROG, SCHIMBĂ-ȚI TONUL DE APEL ÎN
AȘTEPTARE

Dr. Steven Schlozman către CVS 199

SCRISOAREA 29

DĂ-I PE SPATE, PUȘTIULE!

Nick Cave către Ptolemy 210

SCRISOAREA 30

ÎNDEMNUL CREATOR

John Coltrane către Don DeMichael 215

ACORDURI PENTRU

DREPTURI DE AUTOR 225

MUȚĂMIRI 229

LBRIS

We know
books

Scrisorile

SCRISOAREA 01

ÎL CHEAMĂ MICK JAGGER

Keith Richards către mătușa Patty
aprilie 1962

Începând cu anul 1962, Keith Richards este principalul chitarist și compozitor al uneia dintre cele mai de succes și influente trupe rock din toate timpurile, o adevărată legendă vie, „vinovată“ pentru unele dintre cele mai recunoscute riffuri din istoria rock-n-rollului. Cu un asemenea renume, este aproape imposibil de imaginat cum era Keith Richards înainte de a devenit un star, înainte de a urca pe cele mai faimoase scene pentru a încânta mulțimile de admiratori cu cântece care, fără îndoială, vor rezista secolelor ce vor urma. Dar mulțumită unei scrisori pe care i-a scris-o cândva lui Patty, iubita sa mătușă, ni se dezvăluie o versiune a lui premergătoare faimei. Se întâmpla în

luna aprilie a anului 1962, pe vremea când Keith nu avea decât 18 ani. Printre altele, cuvintele lui redau cu entuziasm o întâlnire petrecută cu patru luni în urmă, în timp ce aștepta trenul spre London School of Economics, întâlnire care în cele din urmă avea să-i schimbe viața. La trei luni după ce i-a scris mătușii sale Patty, The Rolling Stones ținea primul lor concert la Marquee Club din Londra. Restul e istorie.

6 Spielman Rd
Dartford
Kent

Dragă Pat,

Îmi pare tare rău că n-am mai scris de ceva vreme (mă declar nebun) și spun asta cu vocea lui Bluebottle*. Ies din scenă, aplauze furtunoase.

Sper că ești cât se poate de bine.

Iată că am mai supraviețuit unei glorioase ierni englezești. Mă întreb în ce zi pică vara anul ăsta.

O, dar, draga mea, de la Crăciun încoace am fost foaaarte ocupat, având atâtea pe

* Personaj interpretat de Peter Sellers în serialul radiofonic de comedie *The Goon Show* (1951–1960), care vorbește fonfăit și deseori își citește indicațiile scenice cu voce tare și ale cărui intervenții sunt mereu întâmpinate cu aplauze asurzitoare. (*N. red.*)

cap pe lângă școală. Știi că am o pasiune pentru Chuck Berry și credeam că sunt singurul lui fan pe o rază de kilometri, dar într-o dimineață, pe peronul metroului din st. Dartford (am prescurtat stație fiindcă mi-e prea lene să scriu ditamai cuvântul), aveam la mine unul dintre discurile lui Chuck, când, ce crezi, mă trezesc că mă abordează un tip pe care-l știu din școala primară, cred că aveam undeva între 7 și 11 ani. Are toate discurile lui Chuck Berry care au apărut vreodată, la fel ca toți tovarășii lui. Cu toții ascultă rhythm & blues, adică R&B adevărat (nu rahaturi din alea ca Dinah Shore, Brook Benton): Jimmy Reed, Muddy Waters, Chuck, Howlin' Wolf, John Lee Hooker, toți bluesmenii ăia adevărați din Chicago, care știu cum stă treaba, excepționali. La fel ca Bo Diddley.

Așa, să revenim la tipul din stație: îl cheamă Mick Jagger și toată gașca se întâlnește în fiecare sâmbătă dimineața la

„Carousel“, un bar cu juke-box. Ei bine, și într-o dimineață din ianuarie, eram prin apropiere și am zis să mă opresc să stau de vorbă cu el. Toată lumea e super de treabă, sunt invitat la vreo 10 petreceri. Ca să nu mai spun că Mick este, fără urmă de îndoială, cel mai grozav solist R&B de pe coasta de est a Atlanticului. Eu cânt la chitară (electrică) în stilul lui Chuck, ne-am găsit și un basist, un tobar și un chitarist care cântă la o chitară ritmică și repetăm 2-3 nopți pe săptămână. SWING scrie pe noi.

Bineînțeles că ei toți se lăfăie în bani și că locuiesc singuri în case imense, o nebunie, unul are chiar și majordom. Am trecut pe acolo cu Mick (cu mașina, firește, a lui Mick, nu a mea, firește). FRATE, GREU CU EXPRIMAREA.

„Cu ce să vă servesc, domnule?“

„Vodcă și lămâie, vă rog.“

„Desigur, domnule.“

M-am simțit ca un adevărat lord, cât pe ce să-mi cer coroana când a fost să plecăm.

În rest, toate bune.

Deși put și simplu nu mă pot abține să nu-l ascult pe Chuck Berry, iar de curând am cumpărat un LP al lui de la Chess Records Chicago, care m-a costat mai puțin decât un disc englezesc.

Sigur că mai sunt și cei din vechea gardă, Cliff Richard, Adam Faith, dar și alți doi vai de capul lor, Shane Fenton și John Leyton, PORCĂRIE MAI MARE N-AI AUZIT NICIODATĂ. Exceptându-l pe macaronarul ăla de Sinatra, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Cu toate astea, nu mai am cum să mă plictisesc. Duminica asta merg la o petrecere care o să țină toată noaptea.

„M-am uitat la ceas,

Era foarte, foarte târziu,

Pe bune de mai știam

Dacă mai sunt sau nu viu.

[cum ar zice Chuck Berry:

„Reeling and a Rocking“]

Un butoi de bere cu 45 de litri de cidru, 3 sticle cu whisky, vin. Maică-sa și taică-su

sunt plecați în weekend. O să mă zbânțui până o să pic jos (mă bucur să zic asta).

Sâmbăta asta, eu și Mick o să mergem cu 2 tipe în clubul nostru preferat de rhythm & blues, în Ealing, Middlesex.

E un tip acolo, Cyril Davies, care cântă la muzicuță electrică, e fabulos, întotdeauna e mai mult beat, nebărbierit, cântă ca un nebun; e minunat.

Ei bine, nu-mi mai vine nimic în minte cu care să te bârâi, deci, cu voia dumneavoastră, dragi telespectatori, noapte bună.

CU GURA PÂNĂ LA URECHI

Vânt din pupa

Keith xxxxx

Cine altcineva ar fi în stare să scrie
asemenea tâmpenii

MICK ESTE, FĂRĂ URMĂ
DE ÎNDOIALĂ, CEL MAI
GROZAV SOLIST R&B DE
PE COASTA DE EST
A ATLANTICULUI.

Keith Richards

MAI CĂ MI-A STAT INIMA ÎN LOC

Helen Keller către Orchestra Simfonică
din New York
2 februarie 1924

Născută în Alabama în anul 1880, Helen Keller nu împlinise 2 ani când, din cauza unei boli, și-a pierdut vederea și auzul. În ciuda faptului că a trebuit să facă față acestei încercări încă de la începutul vieții, Helen avea să înfăptuiască lucruri remarcabile. Până la vârsta de 23 de ani, realizase deja mare parte dintre acestea. Își publicase autobiografia, *Povestea vieții mele**, și călătorise ani buni în toată lumea, ca orator foarte apreciat, susținând prelegeri elocvente pe numeroase teme,

* Helen Keller, *Povestea vieții mele*, traducere de Cristian Velecico și Teodora Cîmpean, Nepsis, Timișoara, 2020. (N. mad.)

abordând inclusiv propria poveste de viață plină de inspirație. În calitate de activist, a militat permanent pentru cei marginalizați. A scris în jur de 12 cărți și numeroase articole. În 2 februarie 1924, în dimineața care a urmat interpretării Simfoniei a IX-a a lui Beethoven la Carnegie Hall, Keller a scris o scrisoare de apreciere Orchestrei Simfonice din New York și le-a comunicat membrilor acesteia o descoperire personală uimitoare: o nouă capacitate de a „auzi“ muzica numai prin atingere, cu vârfurile degetelor acționând ca o punte între vibrațiile melodice și cea parte a minții ei responsabilă pentru crearea de sunete.